

עת"א 11942/08/14 - רועי הררי נגד משטרת ישראל, שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 11942-08-14 הררי(אסיר) נ' משטרת ישראל/שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'

בפני כב' השופט יונתן אברהם
רועי הררי
ע"י ב"כ עוה"ד אלי כהן ורויטל סבג שקד
נגד
1. משטרת ישראל
2. שירות בתי הסוהר

החלטה

העותר שפוט ל- 4 שנות מאסר בגין הריגה ומרצה את מאסרו מאז 04/2013.

העותר מלין על כי לא אישרו לו לצאת לחופשה בחודש 07/2014. לטענתו, הוא אב לתינוק בן שנה, סיים 12 שנות לימוד ואף שירת בצבא חרף נכות ביד. זהו מאסרו הראשון מתוכו ריצה כבר שנה וחצי. בדיקות השתן שלו נקיות מסמים.

אשר לטענה כי חופשותיו נמנעות עקב מידע מודיעיני, טוען העותר כי מדובר במידעים לא מבוססים, לא מהימנים שאין להם כל קשר למציאות. שכן, התנהלותו ותפקודו בכלא תקינים לחלוטין, אין לו דו"חות משמעת והוא עבר כבר 3 קבוצות טיפוליות, משמש כמשגיח כשרות במטבח ואף זוכה לקבל התייחדויות. כמו כן, בקשתו לחופשה הומלצה על ידי גורמי הכלא וגורמי המחוז הם שהתנגדו לה. לטענת העותר, לו הייתה התנהלותו פלילית ושילית כפי הנטען, לא היו ממליצים גורמי הכלא על מתן חופשה לעותר. כמו כן, לא היה זוכה לפריווילגיות שקיבל בכלא כגון, שילוב באגף נס, התייחדויות, מנוי כמשגיח כשרות ומתן טיפול, אותן הרוויח ביושר ולא בחסד. עוד טען, כי במהלך ההליך הפלילי הוא היה משוחרר בתנאים ולא חרג אף חריגה מן התנאים. העותר גם הפנה לאמור בגזר דינו לפיו הסתבכותו הייתה בשל אובדן עשתונות של רגע בו גרם למותו של אדם. כן הפנה לאמור בפסק הדין לגבי היותו רחוק מעולם הפשע מרחק רב ולגבי נסיבות חייו הקשות במיוחד.

המשיבים ביקשו לדחות את העתירה. לטענתם, החומר המודיעיני הוא מוצלב ומהימן והצדיק מיונו של העותר לכלא ברמת ביטחון מירבית. הפריווילגיות שמקבל העותר, אינן שונות משל אסירים אחרים וכל אסיר מחויב בקבלת טיפול ושילוב בתעסוקה. העותר שוהה באגף "נס" משום שאינו משתמש בסמים, כמו אסירים אחרים שאינם משתמשים בסמים. המלצת גורמי הכלא לחופשה הסתמכה על התנהגותו החיובית בפעילות השוטפת היומיומית הגלויה לעין וסיוגה בקבלת המלצת חטיבת המודיעין, שעל בסיס עמדתה סורבה הבקשה בסופו של דבר.

הטענות הנוגעות להולדת בנו לא הועלו בפני הגורם המנהלי ואין לאפשר העלאתן כעת וככל שסבור העותר שיש להם משקל, עליו לפנות תחילה לגורם המנהלי.

עמוד 1

כפי שעולה מטיעוני הצדדים, עניינה של עתירה זו צריך להיות מוכרע על יסוד המידע המודיעיני וטענות הצדדים לגביו. עיינתי במידע המודיעיני שהוגש בהסכמת העותר. המידע מתפרש מתחילת שנת 2011. חלקו של המידע נוגע לפעילות העותר שהיא בעלת זיקה עד מחוץ לכותלי בית הכלא ועניינה פגיעה באחרים (ידיעה 074 ו-376).

חלק נוסף של המידעים מתייחס לסכסוכים עם אחרים. חלק נוסף מתייחס לפעילות אסורה בזיקה לשהייה בבית הכלא, פלילית בעיקרה, לרבות ידיעה עדכנית ברמת מהימנות גבוהה (ידיעה 169).

המידע, שהינו מידע אמין בעיקרו וחלקו מוצלב מלמד אם כן, כי העותר, על אף השתתפותו בטיפולים בין כותלי הכלא לא משך ידו מעיסוקים פליליים, חלקם בעלי זיקה לכלא וחלקם עניינם גם מתפרש אל מחוץ לגדרות הכלא.

בנסיבות אלה, ההחלטה שלא לאשר לעותר חופשה עקב מסוכנותו כפי שמשקפת מהמידע המודיעיני שהוצג לעיוני, היא החלטה סבירה ולא מצאתי מקום להתערב בה.

אשר על כן, אני דוחה את העתירה.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

**ניתנה היום, ט"ז תשרי תשע"ה, 10 אוקטובר 2014,
בהעדר הצדדים.**